

Όσιος Γεώργιος της Τσερνίκα (†1806)

Εορτή 3 Δεκεμβρίου

[ακές Μορφές](#)

Ο Όσιος Γεώργιος της Τσερνίκα γεννήθηκε το

1730 στην Σάλιστα του Σιμπιού στην Τρανσυλβανία. Οι διωγμοί ενάντια στους ορθοδόξους και τα καρπάθια μοναστήρια από τους ουνίτες τον ανάγκασαν να περάσει τα Καρπάθια Όρη και να έρθει στη Μουντένια. Η μεγάλη του επιθυμία ήταν να πάει στο Άγιον Όρος. Ήταν όμως φτωχός και δεν είχε τον τρόπο. Η Παναγία όμως βλέποντας το ζήλο του τον βοήθησε. Έτσι φτάνοντας στο Βουκουρέστι συναντήθηκε μ' έναν μητροπολίτη ο οποίος τον πήρε μαζί του στην Κωνσταντινούπολη. Εκεί έμεινε τρία χρόνια. Όταν ο μητροπολίτης αποτραβήχτηκε από τα καθήκοντά του πήρε μαζί του τον Γεώργιο στη Μονή Βατοπεδίου. Εκεί έβαλε το ράσο και χειροτονήθηκε διάκονος. Όταν εκοιμήθη ο μητροπολίτης ο Όσιος έγινε υποτακτικός του ηγούμενου Παισίου, του γνωστού Οσίου Παισίου Βελιτσκόφσκυ. Εκείνο τον καιρό ο όσιος Παΐσιος ασκήτευε στη σκήτη του Προφήτη Ηλία κοντά στη μονή Παντοκράτορος. Από εκεί μετακινήθηκε με όλη την αδελφότητα στις Ρουμανικές χώρες. Αρχικά έμειναν στη Μονή Νταγκομίρνα μετά στη Μονή Σέκου και έπειτα στη Μονή Νέαμτς. Ο όσιος Γεώργιος τον ακολούθησε παντού. Μετά από κάποιο διάστημα επιθυμούσε να γυρίσει στο Άγιον Όρος. Στο δρόμο για το Όρος σταμάτησε στο Βουκουρέστι σ' έναν παλιό φίλο, τον ιερομόναχο Μακάριο, μαθητής κι αυτός του Οσίου Παισίου. Αυτός παρουσίασε

στον Μητροπολίτη Ουγγροβλαχίας Γρηγόριο Β΄ ο οποίος βλέποντας έναν τόσο πνευματικό άνθρωπο θεώρησε ότι είναι σταλμένος από το Θεό και τον παρακάλεσε να μείνει σ' όποιο μοναστήρι θέλει και να φτιάξει μία αδελφότητα.

Ο όσιος βρέθηκε σε δύσκολη θέση και προσευχήθηκε θερμά να δει τι θα κάνει. «Μετά από πολλή νηστεία και άσκηση του εμφανίσθηκε ο Αρχιερέας του Χριστού, Άγιος Νικόλαος και επλήσθη η καρδιά του πνευματική χαρά, επειδή του είπε να μείνει εκεί και να καθαρίσει το σπίτι του από τα άγρια θηρία».

Την επόμενη μέρα ο Όσιος ρώτησε τον πατέρα Μακάριο εάν γνωρίζει που υπάρχει κάποια εγκαταλελειμμένη σκήτη του Αγίου Νικολάου, και εκείνος με δυσκολία θυμήθηκε τη σκήτη Τσερνίκα.

Η σκήτη είχε χτιστεί σ' ένα νησάκι το 1608, αλλά για άγνωστο λόγο είχε εγκαταλειφθεί και ο τόπος ήταν εντελώς έρημος. Με δυσκολία και περνώντας μέσα από ένα πυκνό δασάκι βρήκαν την εγκαταλελειμμένη εκκλησία. Μπαίνοντας μέσα για να προσκυνήσουν τις εικόνες είδαν στο ιερό ένα φοβερό φίδι. Τότε ο Όσιος του είπε με πραότητα: "Μικρούλη μου, μέχρι τώρα έμεινες εσύ εδώ, τώρα είναι η σειρά μας να μείνουμε." Και το φίδι προς έκπληξη όλων έφυγε. Το 1784 η μονή είχε 130 μοναχούς.

Ο Όσιος Γεώργιος κοιμήθη στις 3 Δεκεμβρίου 1806 την 7η πρωινή ώρα.

Στις 20-21 Οκτωβρίου 2005 η Ρουμανική Σύνοδος αποφάσισε την αγιοκατάταξη του. Αυτό έγινε επισήμως στις 3 Δεκεμβρίου 2005 στη μονή Τσερνίκα όπου βρίσκονται και τα άγια λείψανά του.

Πηγές: proskynitis.blogspot.com - agioritikesmnimes.blogspot.gr